

TEKSTEN**LE CARTE IN CH'IO PRIMIER SCRISSE
E MOSTRAI**

Tekst: Giovanni Battista Marino (1569-1625)

Le carte in ch'io primier scrissi e mostrai
l'arte di ben baciàr Lilla mi chiedi,
ma di tanti che loro io già ne diedi
tu crudel pur un solo a me non dai.

Deh perché quei che'n lor baci stampai
stampar nel volto tuo non mi concedi?
E quel piacer che tu con gli occhi vedi
con la bocca sentire a me non fai?

Saprai qual sia maggior de' duo dilette
s'io di questi o di quei sia miglior fabro,
e quai più dolci sien, gustati o letti.

Io volentier con porpora e cinabro
cangio un vil don, se tu cangiar prometti
baci per carmi e con un libro un labro.

INTERROTTE SPERANZE

Tekst: Giovanni Battista Guarini (1538-1612)

Interrotte speranze, eterna fede,
fiamme e strali possenti in debil core;
nutrir sol di sospir un fero ardore
e celar il suo mal quand'altri il vede;

seguir di vago e fuggitivo piede
l'orme rivolte a volontario errore;
perder del seme sparso e'l frutto e'l fiore
e la sperata al gran languir mercede;

far d'uno sguardo sol legge ai pensieri
e d'un casto voler freno al desio,
e spender lacrimando i lustri interi:

Je vraagt me, Lilla, om de bladen waarin
ik eens de edele kunst van 't zoenen beschreef,
maar hoeveel kussen ik jou ook heb gegeven,
jij, wrede vrouw, geeft mij er niet één!

Ach! Al die kussen die daar gedrukt staan,
waarom mag ik die niet drukken op jouw
gelaat? En waarom laat je me niet met je
lippen iets voelen van al dat genot waarover
jouw ogen lezen?

Dan zal je weten, wat jou 't meest behaagt:
blink ik meer uit in 't een of het ander,
welke zoenen zijn zoeter, geproefd of gelezen?

Voor een armzalig geschenk geef ik graag
purper en vermiljoen, als jij maar belooft om
zoenen voor verzen te ruilen, je mond voor
een boek.

[MvZ]

Verbroken hoop, eeuwige trouw,
Machtige vlammen en stralen in een zwak
hart; Enkel met zuchten een fel vuur voeden
En zijn pijn verbergen als een ander het ziet;

Van een beminnelijke en vluchtende voet
De sporen volgen, gericht naar vrijwillige
dwaling; Van het gestrooide zaad zowel vrucht
als bloem verliezen
En de gehoopte genade voor het lange lijden;

Van een enkele blik wet maken voor de
gedachten en van een kuise wil rem voor
het verlangen, en met tranen de oogglans
verwoesten:

questi ch'a voi, quasi gran fasci invio,
donna crudel, d'aspri tormenti e fieri,
saranno i trofei vostri e'l rogo mio.

VAGA SU SPINA ASCOSA

Tekst: Gabriello Chiabrera (1552-1638)

Vaga su spina ascosa
è rosa rugiadosa
ch'a l'alba si diletta
mossa da fresca aurette;
ma più vaga è la rosa
de la guancia amorosa
ch'oscura e discolora
le guance dell'Aurora.
Addio, Ninfe de' fiori
e Ninfe de gli odori;
Primavera gentile,
statti pur con Aprile:
ché più vaga e più vera
mirasi Primavera
su quella fresca rosa
de la guancia amorosa
ch'oscura e discolora
le guance de l'Aurora.

NON PARTIR RITROSETTA

Tekst: Anoniem

Non partir ritrosetta
Troppo lieve e incostante
Senti me : non fugir, aspetta, aspetta
Odi il pregar del tuo fedel amante
Tu non senti i lamenti?
Ah, tu fuggi, io rimango
Ah, tu ridi, e io piango.

L'alma vola disciolta,
Teco parte il mio core.
Ferma il piè : non fuggir, ascolta, ascolta,
Tu non miri i martiri ?
Tu non odi, io ti chiamo,
Tu mi sprezzai, io ti bramo.

Tu crudel più m'offendi
Quanto più sei fugace.

Deze stuur ik u, als grote bundels,
Wrede vrouw, van bittere en harde pijnen,
Die jouw trofeeën zullen zijn en mijn
brandstapel.

[MJ]

Bekoorlijk op een doorn geborgen
Is de bedauwde roos
Die in de morgen graag bewogen
Wordt door een frisse wind;
Maar bekoorlijker is nog de roos
Van de beminde wang, want
Die kleurt en verbleekt
De wangen van de ochtend.
Vaarwel, Nimfen van de bloemen
En nimfen van de geuren;
Lente zoet, Blijf toch bij April:
Zodat nog fijner en nog echter
De Lente moge kijken
Naar die verse roos
Van de beminde wang, want
Die kleurt en verbleekt
De wangen van de ochtend.

[MJ]

Ga er niet vandoor, nukkig,
Te licht, en wispelturig;
Luister, niet vluchten; wacht, wacht:
Verhoor de beden van je trouwe minnaar.
Jij hoort de weelachten niet;
Ach, jij vlucht, ik blijf;
Ach, jij lacht, en ik huil.

Mijn ziel vliegt ongebonden;
Met jou vertrekt mijn hart; houd stil, niet
vluchten; luister, luister: keer en vermaak
je dan met een stervende. Jij ziet niet om
naar martelaren; jij hoort niets, ik roep
jou; jij veracht mij, ik begeer jou.

Jij, wrede, hoe vluchtiger je bent,
Des te meer kwets jij mij;

Già dal sen l'alma fugge : attendi, attendi,
 Se il mio languir a te cotanto piace.
 Tu, non ridi o, non ridi !
 Tu mi sprezzì, io t'adoro,
 Tu mi lasci ed io moro.

Reeds ontvlucht mijn ziel mijn borst;
 wacht, wacht: als mijn lijden jou zo
 behaagt. Ach, lach niet, lach niet;
 Jij veracht mij, ik aanbid jou;
 Jij verlaat mij, en ik sterf.
 [MJ]

VEZZOSI AUGELLI

Tekst: Torquato Tasso (1544-1595)

Vezzosi augelli in fra le verdi fronde
 tempran'a prova lascivette note,
 mormora l'aura e fa le foglie e l'onde
 garrir che variamente ella percote.
 Quando taccion gli augelli alto risponde,
 quando cantan gli augei più lieve scote;
 sia caso od arte hor accompagna et hora
 alterna i versi lor la musica òra.

In het groene loof zingen lieflijke vogeltjes
 speels wedijverend hun zoete lied.
 De wind fluistert, doet bladeren en golven
 ruisen, wanneer hij ze maar beroert.
 Zwijgen de vogels, dan laat hij zich luid
 horen, als de vogels zingen, dan suist hij
 zachtjes mee. Toeval of kunst? Nu eens
 begeleidt de wind hun zingen, dan weer
 wisselt hij ze af.
 [MvZ]

SE 'L VOSTRO COR, MADONNA

Tekst: Giovanni Battista Guarini (1538-1612)

Se'l vostro cor, Madonna,
 altrui pietoso tanto,
 da quel suo degno al mio non degno pianto
 talor si rivolgesse
 ed una stilla al mio languir ne desse,
 forse del mio dolore
 vedria l'altrui perfidia
 e'l proprio errore,
 e voi seco direste: ah sapess'io
 usar pietà come pietà desio!

Als uw hart, Vrouwe,
 Een ander zo welgezind,
 Zich eens wendde van zijn waardige naar
 mijn onwaardige tranen, en ervan één
 druppel schonk aan mijn lijden,
 Dan zou het misschien in mijn smart
 De valsheid van de ander en de eigen fout
 zien, en zou u tot uzelf zeggen: ach, wist
 ik maar erbarmen te gebruiken zoals ik
 erbarmen verlang!
 [MJ]

NINFA, CHE SCALZA IL PIEDE*Tekst: Anoniem*

Ninfa che scalza il piede e sciolta il crine
 te ne vai di doglia in bando
 per queste piagge lieta,
 cantando e ballando:
 non scuoti a l'erbe le fresche brine.

Qui, deh, meco t'arresta, ove di fiori
 s'inghirlanda 'l crin novello,
 questo ch'imperla fresco
 ruscello, bel pratello,
 co' suoi correnti limpidi umori.

De l'usate mie corde al suon potrai,
 sotto l'ombra di quest'orno
 a tempo il passo mover
 d'intorno né del giorno
 faran te bruna gl'ardenti rai.

Ma senza pur mirarmi affretta il passo
 dietro forse a Lillo amato.
 Ah! che ti possa veder
 cangiato quel piè ingrato,
 fera fugace, in un duro sasso.

ZEFIRO TORNA E DI SOAVI ACCENTI*Tekst: Ottavio Rinuccini (1562-1621)*

Zefiro torna e di soavi accenti
 l'aer fa grato e' il piè discioglie a l'onde
 e, mormorando tra le verdi fronde,
 fa danzar al bel suon su'l prato i fiori.

Inghirlandato il crin Fillide e Clori
 note temprando amor care e gioconde;
 e da monti e da valli ime e profonde
 raddoppian l'armonia gl'i antri canori.

Sorge più vaga in ciel l'aurora, e' l sole,
 sparge più luci d'or; più puro argento
 fregia di Teti il bel ceruleo manto.

Nimf, die daar blootsvoets gaat en
 met de haren los, van enig verdriet
 wezensvreemd, over deze velden,
 blijmoedig zingend, en dansend, zonder
 de dauw van de grashalmen te schudden.

Toe, houd stil hier bij mij, waar bloemen
 het jonge gewas omkransen
 en waar een frisse beek deze mooie
 weide parelt
 met zijn helder stromende wateren.

Op de muziek van mijn snarengetokkel,
 Zal jij in de schaduw van deze es,
 Je pasjes kunnen maken in het rond,
 Want de dag kan met zijn verzengende
 stralen je niet schroeien.

Maar zonder mij ook maar aan te kijken
 versnelt zij haar pas, misschien achter de
 beminde Lillo aan; oh, mocht ik je maar
 veranderd zien, of beter, jouw ondankbare
 voet, vluchtig en schuw wezen, in een
 harde steen.

[MJ]

Zephyrus keert terug en vervult de lucht
 Van zoete klanken, en doet het water
 rimpelen in golven en, fluisterend in het
 groen gebladerte, laat hij met zijn schoon
 gezang de bloemen dansen in het veld.

Phyllis en Chloris, hun haren met
 bloemen omkranst, Sspelen lieflijke en
 vrolijke melodieën; en van hoge bergen
 en diepe dalen wordt de harmonie in
 klankrijke gewelven weerkaatst.

De Aurora is nog mooier, en de zon
 Verspreidt steeds meer gouden licht; nog
 puurder zilver tooit Thetis' hemelsblauwe
 mantel.

Sol io, per selve abbandonate e sole,
l'ardor di due begli occhi e'l mio tormento,
come vuol mia ventura, hor piango hor
canto.

ECCOMI PRONTA AI BACI

Tekst: Giovanni Battista Marino (1569-1625)

Eccomi pronta ai baci:
baciarmi, Ergasto mio; ma bacia in guisa
che dei denti mordaci
nota non resti nel mio volto incisa,
perch'altri non m'additi, e in essa poi
legga le mie vergogne e i baci tuoi.
Ahi, tu mordi e non baci,
tu mi segnasti, ahi, ahi!
Possa io morir se più ti bacio mai!

AUGELLIN, CHE LA VOCE AL CANTO SPIEGHI

Tekst: Giovanni Battista Guarini (1538-1612)

Augellin che la voce al canto spiegghi,
per pietà del mio duolo
deh spargi l'ali a volo:
indi vanne a Madonna, anzi al mio sole,
e con dogliosi accenti
dille queste parole:
'O soave cagion d'aspri tormenti,
soffrirete voi sempre
che in pianto chi v'adora si distempre?'

Alleen ik, eenzaam in woeste en verlaten
wouden moet, zoals mijn lot het wil, de gloed
van twee mooie ogen en mijn eigen smart
afwisselend betreuren en bezingen.

[SdZ]

Hier ben ik, gereed om te kussen:
Kus me, Ergasto mijn; maar kus me wel zo
Dat van de bijtgrage tanden
Geen afdruk blijft op mijn gelaat,
Opdat anderen mij niet nawijzen, en daarin
Mijn schaamte en jouw kussen lezen.
Ach, je bijt en kust niet; je hebt me getekend,
auw, auw! Moge ik eerder sterven dan je ooit
weer te kussen!

[MJ]

Vogeltje, ontvouw toch je stem voor het
gezag, ach, spreid toch je vleugels
Uit medelijden met mijn verdriet:
Spoed je naar mijn dame, beter, naar mijn
zon, en met zoete klanken
Zeg je haar deze woorden:
Oh zoete reden tot bittere smarten,
Zal je altijd gedogen
Dat wie je bemint wenend wegkwijnt?

[MJ]

GIRA IL NEMICO INSIDIOSO AMORE*Tekst: Giulio Strozzi (1583-1652)*

Gira il nemico insidioso, Amore,
la rocca del mio core.
Su presto, ch'egli è qui poco lontano:
armi, armi alla mano.

Nol lasciamo accostar, ch'egli non saglia
su la fiacca muraglia,
ma facciam fuor una sortita bella:
butta la sella.

Armi false non son, ch'ei s'avvicina
col grosso alla cortina.
Su presto, ch'egli è qui poco discosto:
tutti al suo posto.

Vuol degl'occhi attaccar il baluardo
con impeto gagliardo.
Su presto ch'egli è qui senz'alcun fallo:
tutti a cavallo.

Non è più tempo, ohimè, ch'egli ad un
tratto del cor padron s'è fatto:
a gambe, a salva chi si può salvare,
all'andar, all'andare.

Cor mio, non val fuggir, sei morto
e servo d'un tiranno protervo,
ch'il vincitor che già dentro la piazza
grida: 'foco, ammazza'.

De verraderlijke vijand omsingelt
Het fort van mijn hart.
Kom, snel, want hij is dicht bij;
Neem uw wapens ter hand.

We laten hem niet naderen, opdat hij niet
De zwakke muren bestormt;
Maar we doen een moedige uitval,
Zadel de paarden.

Dit zijn geen valse wapenen: want hij
komt naderbij op volle kracht tegen de
buitenwal. Kom, snel, want hij is niet ver
meer; iedereen op zijn post.

Hij wil de borstwering aanvallen
Met ongebreidelde bravoure.
Kom, snel, want hij maakt geen fouten;
Allen te paard.

Het is te laat, helaas, want onverwacht
Heeft hij het hart al overmeesterd.
Sta op, zoek redding wie zich nog kan
redden, vlucht.

Mijn hart, het heeft geen zin te vluchten,
dood ben je en slaaf van een hoogmoedige
tiran. Want de overwinnaar heeft het plein
al ingenomen, hij roept 'vuur' en doodt.
[SdZ]